

FREE CINEMA

73

ΟΙ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2013

WE ARE NOT ON ACID
AND WE DID NOT SUCK
EACH OTHERS'
DICKS!

ΟΙ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2013

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

THIS IS THE END

ΚΑΤΣΕ ΦΡΟΝΙΜΑ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

ΕΡΩΤΑΣ ΕΙΝΑΙ...

ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

Ο ΜΑΧΗΤΗΣ

**Η ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ
ΤΗΣ ΒΕΡΟΝΙΚΑ**

ΜΕΕΤ MR. KLEIN

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ
ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟΣ
ΚΡΙΤΙΚΟΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2013

FREE CINEMA

FREE CINEMA | ΤΕΥΧΟΣ #73
WWW.FREECINEMA.GR

Διεύθυνση

Ηλίας Φραγκούλης

Σχεδιασμός

The Comeback

Κείμενα

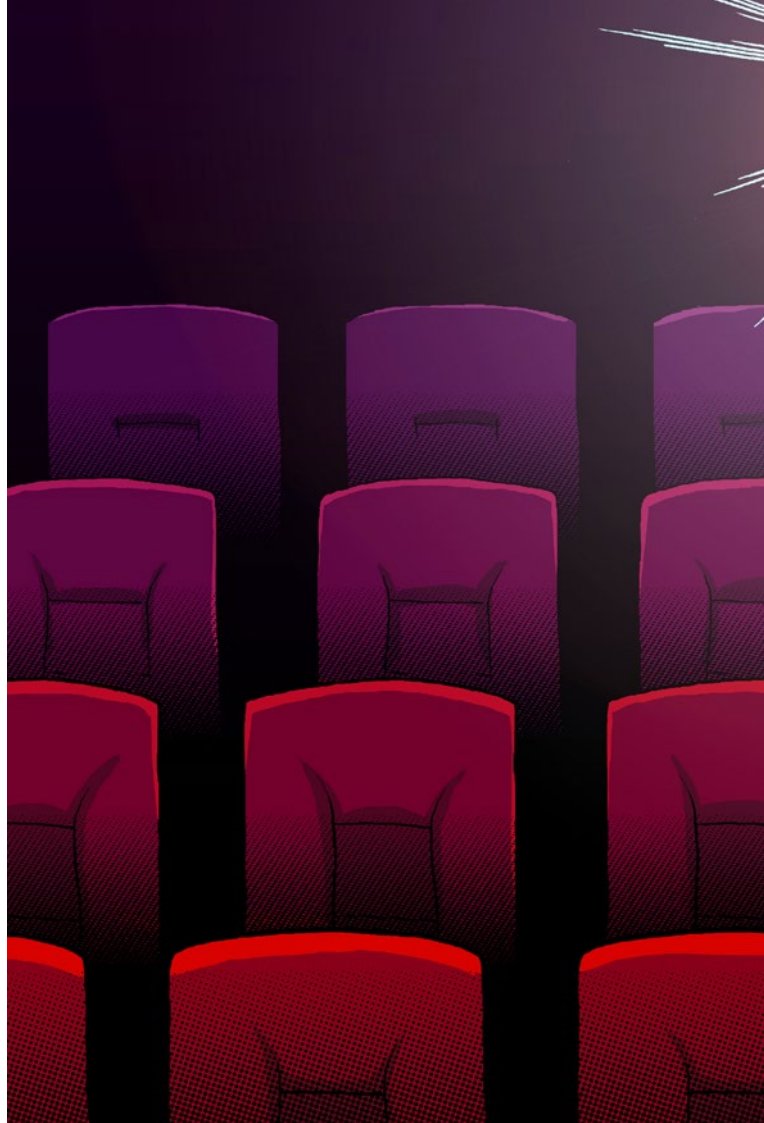
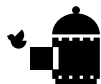
Δημήτρης Δημητρακόπουλος

Άγγελος Μαύρου

Παναγιώτης Παναγόπουλος

Ιωάννα Παπαγεωργίου

Ηλίας Φραγκούλης

FOLLOW US ON

© 2013 FREE CINEMA

All Rights Reserved

Το περιεχόμενο του FREE CINEMA, στην όποια μορφή του (site, pdf), προστατεύεται από τις εθνικές (Ν.2121/93 ως ισχύει) και διεθνείς διατάξεις περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή, αντιγραφή, πώληση, μίσθωση, χωρίς δικαίωμα παραχώρησης, αναδημοσίευση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, μεταγλώττιση, φόρτωση (upload), κατέβασμα (download), διαμόρφωση, δημιουργία αντιγράφων site (mirroring), τροποποίηση των σελίδων ή/και του περιεχομένου του με οιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδειά μας.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΣΗΣ

26 ταινίες έκαναν πρεμιέρα στους αθηναϊκούς κινηματογράφους τον περσινό Αύγουστο. Για τον ίδιο μήνα, φέτος έχουν προγραμματιστεί να προβληθούν 27. Το νούμερο αυτό ενδέχεται να αυξηθεί κιόλας! Είναι προφανές πως τα γραφεία διανομής βρίσκονται σε ένα μονόλογο με τον εαυτό τους σε τούτη την αγορά.

Κατά τα άλλα, η «κρίση» ρημάζει τα σινεμά και τα εισιτήρια πέφτουν ραγδαία! Πώς να μην πέσουν; Όταν κάθε εβδομάδα βγαίνουν τα υπόλοιπα των ραφιών ή τερατουργήματα που σε λιγότερο από δύο μήνες θα κυκλοφορούν σε DVD, με τους ιδιοκτήτες των «μεγάλων μαγαζιών» της πρωτεύουσας να **απαιτούν** νέο προϊόν (sic) κάθε επόμενη Πέμπτη (γιατί το προηγούμενο «δε δούλεψε...»), καταλαβαίνει κανείς πολύ απλά τι δημιουργεί αυτή την κρίση: ο ίδιος ο προγραμματισμός της διανομής και οι κακές ταινίες.

Χθες βράδυ, στο **Σινέ Ψυρρή**, ολοκληρώσαμε τον φετινό κύκλο προβολών μας, στο πλαίσιο της ετήσιας, πια, διοργάνωσης του **ΞΑΦΝΙΚΑ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ**. Υπήρξαν βραδιές που το σινεμά ανταγωνίστηκε τα εισιτήρια πρωτοκλασάτων

θερινών του κέντρου, με φιλμ από το παρελθόν που τόσοι και τόσοι κινηματογράφοι εκτοπίζουν από το πρόγραμμά τους, λες και η ζωή τους δεν αντέχει πάνω από μια σεζόν. Με την Αθήνα να μη διαθέτει ούτε ένα repertory σινεμά για τα καλοκαίρια, η παλιότερη ταινία (από τις επανεκδόσεις μέχρι και τις επιτυχίες του περασμένου χειμώνα) αδυνατεί να βρει μια μόνιμη κεντρική οθόνη για να διαμορφώσει ένα επίσης σταθερό κοινό και να γίνει στέκι.

Χάζευα το κοινό που παρακολούθησε **«Τα Μυστικά της Κρεβατοκάμαρας»** (επιστρέφουν με ολοκαίνουργια και απαστράπτουσα κόπια στις 22 Αυγούστου) στο κλείσιμο του αφιερώματος **THE BIG L**, ζήλευα τους θεατές που έβλεπαν το φιλμ για πρώτη φορά στη ζωή τους, χαϊρόμουν τον ήχο του γέλιου τριγύρω μου και εξεπλάγην, ειλικρινά, όταν στο τέλος της προβολής **χειροκρότησαν!** Μου έδωσαν κουράγιο να συνεχίσουμε αυτή την προσπάθεια, αλλά και την εντύπωση πως είχαν μήνες να δουν κάτι τόσο ευχάριστο σε σινεμά. Να αγαπήσουν το σινεμά και να το διασκεδάσουν αληθινά. Και του χρόνου, εύχομαι. Ολόψυχα.

Ηλίας Φραγκούλης

THIS IS THE END (2013)

Είδος

Κωμωδία Φαντασίας

Σκηνοθεσία

Έβαν Γκόλντμπεργκ,
Σεθ Ρόγκεν

Καστ

Σεθ Ρόγκεν,
Τζέι Μάρουσελ,
Τζόνα Χιλ,
Τζέιμς Φράνκο,
Κρεγκ Ρόμπινσον,
Ντάνι ΜακΜπράιנט

Διάρκεια

107'

Διανομή

FEELGOOD

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Ο Τζέι δε γουστάρει το LA, αλλά για να δει το φίλο του Σεθ, συμβιβάζεται και πάει Χόλιγουντ. Μετά την απαραίτητη κατανάλωση χόρτου, αλκοόλ και... 3D video games τα αγόρια πάνε σε ένα άλλο party, στο καινούργιο σπίτι του κολλητού του Σεθ, Τζέιμς. Όπου γίνεται το «έλα να δεις» έτσι κι αλλιώς, αλλά κυρίως όταν έξω έρχεται, κανονικά, το τέλος του κόσμου!

Ταινία ιδανικός προορισμός για θεατές - δεινούς λύτες, που αρέσκονται σε ανούσια, αλλά άκρως διασκεδαστικά με τον τρόπο τους, ανάλογα του Six Degrees of Kevin Bacon, παιχνίδια. Η λογική του τελευταίου είναι πως όλοι στο Χόλιγουντ συνδέονται κάπως το πολύ σε έξι βήματα. Αν αντικαταστήσεις τον Κέβιν Μπέικον με οποιονδήποτε από τους πρωταγωνιστές, τους σκηνοθέτες ή τους διάσημους guest stars αυτής της θεοπάλαβης κωμωδίας δεν αποκλείεται να χάσεις, ξεκαρδισμένους, την μπάλα...

Ο Ρόγκεν πρωταγωνιστούσε μαζί με το Ρόμπινσον στο «Ο Ζακ και η Μίρι Γυρίζουν Πορνό», καθώς και τον Μάρουσελ, τον περαστικό εδώ Πολ Ραντ και το Χιλ στο «Με την Πρώτη», αλλά έκανε και ένα πέρασμα από το «Superbad» όπου συμπρωταγωνιστούσαν ο Χιλ και ο - εδώ αξέχαστος δευτεραγωνιστής, σε εξωφρενικά κόντρα ρόλο -, Μάικλ Σέρα. Προηγούμενος είχε συμπρωταγωνιστήσει στο δια χειρός Γκόλντμπεργκ «Pineapple Express» με το Φράνκο, ο οποίος είναι guest στο πρώτο επεισόδιο του 2ου κύκλου του sitcom της καλεσμένης του εδώ - δημιουργού και πρωταγωνίστριας του «The Mindy Project» - Μίντι Κάλινγκ, έκανε cameo και στο «Με την Πρώτη» και στο «Green Hornet» του Ρόγκεν, ενώ συμπρωταγωνιστούσε με τον ΜακΜπράιנט στο «Your Highness» που δήλωνε επίσης δυναμικά το παρών, μαζί με το Ρόμπινσον στο «Pineapple Express», ενώ άφησε λιγότερο ή περισσότερο το στίγμα του στα «Superbad» και «Τροπική

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Μεγάλη σλακεριά! Το τέλος έρχεται κι έτσι. Παίζει και η Ριάνα και το μυξοπάρθενο του Χάρι του Πότερ, αλλά, dude, πόσο πιο #epic disaster movie;

Καταιγίδα». Στην τελευταία πρωταγωνιστούσε ο Μπάρουσελ, έχοντας προηγουμένως περάσει από το τηλεοπτικό «Numb3rs», όπου πρωταγωνιστούσε ο... «χαίρετε και αντίο» εδώ, Ντέιβιντ Κράμχολτζ, προτού δανείσει μαζί με το Χιλ τη φωνή του στο «Πώς να Εκπαιδεύσετε το Δράκο Σας»... Τώρα πώς σε όλα αυτά κολλάνε η Έμα Γουότσον, η Ριάνα και οι Backstreet Boys πρέπει να το βρεις μόνος σου, αλλά και να το δεις, για να το πιστέψεις!

Φέρνοντας στην επιφάνεια την πιο καλά κρυμμένη, άσχημη πλευρά του εαυτού τους και τονίζοντάς την με τον πιο ευφάνταστα ακραίο και βλάσφημο τρόπο, βάσει του σεναρίου, αλλά και - εξομολογημένα - αυτοσχεδιάζοντας ουκ ολίγο πάνω σε αυτό, οι έξι διάσημοι φίλοι αυτοσαρκάζονται γενναία και γενναϊόδωρα. Παράλληλα καταφέρνουν να κάνουν, εμμέσως πλην σαφώς, του αλατιού το πωρωμένο με το φαίνεσθαι lifestyle του Χόλιγουντ, να διακωμωδήσουν μεγαλειώδως - προκαλώντας γέλια μετά δακρύων και πόνου στομάχου - και τις ταινίες καταστροφής και τις ταινίες τρόμου (με τον εξορκισμό

του Τζόνα Χιλ δε μένει άντερο) και να συναρμολογήσουν μια τελεολογική περιπέτεια με τα όλα της: σασπένς (θα εκπυρσοκροτήσει, τελικά, το όπλο που κονόμησε ο Φράνκο στο «Flyboys» και πετιέται απρόσεκτα από χέρι σε χέρι και τι επιτέλους είναι τα μπλε φώτα που ρουφούν ανθρώπους στον ουρανό;), σεισμούς, φωτιές, λιμούς και καταποντισμούς, αιμοβόρικα, ιπτάμενα και μη τέρατα, «προικισμένους» δαίμονες / σάτυρους, αδιστακτους κανίβαλους, κόλαση και παράδεισο. Ε; Είπαμε, πρέπει να το δεις, για να το πιστέψεις.

Ωστόσο, μπορεί αυτή η αναπάντεχα αστεία συντέλεια του κόσμου να ξεκινά ως ένα κάθε άλλο παρά βραδυφλεγές, απόλυτα εθιστικό τριπάκι και να απογειώνεται εντυπωσιακά και συναρπαστικά (από κάθε άποψη) στο δεύτερο μισό του (ιδιαίτερα μετά τη φυγή του ΜακΜπράιντ), για να καταλήξει σε ένα **αδιανόητο** φινάλε, χωλαίνει όμως μοιραία στο ενδιάμεσο κομμάτι του. Συγκεκριμένα, όταν το τέλος αρχίζει και το party του Φράνκο... εξολοθρεύεται, μέχρι, πάνω κάτω, την προσευχή / παράκληση για εκπλήρωση

κακόβουλης χάρις του Χιλ στον Ύψιστο, οι έξι επιζήσαντες φίλοι περνούν υπερβολικά πολλή ώρα, ερμητικά κλεισμένοι στο σπίτι που κάνουν καταφύγιό τους. Εκεί το σασπένς μηδενίζει, η δράση πέφτει σε λήθαργο και το χιούμορ φτηναίνει επικίνδυνα, καθώς ο κινηματογραφικός χρόνος αναλώνεται σε αχρείαστες, σουρεάλ (στην καλύτερη περίπτωση), υβριστικές ή αηδιαστικές βιντεο-εξομολογήσεις, καταχρηστικούς διαπληκτισμούς σκατολογικού, προσβλητικού χιούμορ και το ερασιτεχνικό γύρισμα ενός αυτοσχέδιου sequel του «Pineapple Express», που μόνο τους μνημένους στο πρωτότυπο φιλμ μπορεί να συγκινήσει.

Περιμένοντας τη διάσωση, η παρέα προφανώς βαριέται και κοιτά όπως όπως να διασκεδάσει με τη βαρεμάρα της. Γεγονός που υποθέτω είναι πολύ πιθανό να συμβεί υπό ανάλογες συνθήκες και στην πραγματική ζωή. Στο σινεμά, όμως, ειδικά σε ένα τόσο υπερ-ρεαλιστικό δείγμα σινεμά, φαντάζει επιτηδευμένο, φλύαρο και, ναι, βαρετό. Σαν το άστοχο διάλειμμα - αιφνίδια τροχοπέδη ανάμεσα στις γκαζωμένες πράξεις ενός σπου-

δαίου θεατρικού ή τηλεοπτικού έργου. Μόνο που εδώ ούτε βόλτα στο bar, ούτε fast forward παίζει. Μοναχά υπομονή. Για ένα φινάλε, που όντως είναι όλα τα λεφτά.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Αν αγαπάς τη νέα, «Απατοουθεν» γενιά της mainstream αμερικανικής κωμωδίας, θα του παραδοθείς αμαχητί. Ομοίως, αν ανήκεις στους λίγους εκλεκτούς λάτρεις του «Pineapple Express». Οι λοιποί, κοινοί θνητοί θεατές (και ιδιαίτερα οι γένους θηλυκού) θα περάσουν υπέροχα στην αρχή και στο τέλος του, αλλά θα χρειαστούν ουκ ολίγη υπομονή για να... επιβιώσουν του επαίσχυντου ανάμεσα.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ΚΑΤΣΕ ΦΡΟΝΙΜΑ (2013) (THE ENGLISH TEACHER)

Είδος

Κομεντί

Σκηνοθεσία

Κρεγκ Ζισκ

Καστ

Τζουλιάν Μουρ,
Μάικλ Ανγκαράνο,
Γκρεγκ Κινιάρ,
Λίλι Κόλινς,
Νέιθαν Λέιν

Διάρκεια

93'

Διανομή

SEVEN FILMS

του Παναγιώτη Παναγόπουλου

Καθηγήτρια αφοσιωμένη στη λογοτεχνία, στα 45 της είναι μόνη χωρίς κανέναν στη ζωή της εκτός από τα βιβλία. Στη μικρή πόλη όπου η Λίντα ζει και διδάσκει, θα επιστρέψει ένας μαθητής της με ταλέντο στο γράψιμο και με ένα θεατρικό έργο που δε διάβασε κανείς. Η Λίντα θα αναλάβει να το προωθήσει για ένα σχολικό ανέβασμα, αλλά σύντομα η κατάσταση και οι σχέσεις θα βγουν εκτός ελέγχου.

Το «Κάτσε Φρόνιμα» θυμίζει μια σειρά από άλλες ταινίες που εξελίσσονται σε περιβάλλον σχολείου και έχουν να κάνουν με παρεξηγήσεις και προβληματικές σχέσεις μεταξύ καθηγητών και μαθητών, από το «**Election**» μέχρι ακόμη και το «**In & Out**». Όλες τους είναι καλύτερες... Δεν μπορείς να πεις το «Κάτσε Φρόνιμα» ακριβώς κακή ταινία, επειδή δεν είναι. Διαθέτει ένα καλό καστ, μια συμπαθητική ιστορία, ρέει γρήγορα. Ποιο είναι, λοιπόν, το πρόβλημα; Ότι δεν έχει τίποτα για να ξεχωρίσει. Εκτός από τους ηθοποιούς, όλα τα άλλα είναι απολύτως μέτρια, ξαναπαιγμένα και χωρίς πρωτοτυπία, σα να βλέπεις σε επανάληψη επεισόδιο του «Glee» και να μη σ' αρέσουν και τα τραγούδια.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Μανίτσα, δεν παίζει! Εδώ δεν καθίσαμε φρόνιμα ούτε και σ' εκείνο με την Κάμερον τη Ντίαζ που είναι παίδαρος, στη φακιδομύτη θα βαρέσουμε προσοχή;

Το βασικό πρόβλημα της ταινίας - και κυρίως του σεναρίου - φαίνεται από τις πρώτες σκηνές που μας συστήνουν τη Λίντα και τη ζωή της. Με ένα σπικάζ που θυμίζει «Νοικοκυρές σε Απόγνωση», τη βλέπουμε με τα άκομψα γυαλιά της, την αλογοουρά, σε μια σειρά αποτυχημένα ραντεβού. Είναι μόνη, αλλά προτιμά τα βιβλία από έναν άνδρα που δε μοιάζει με λογοτεχνικό ήρωα.

Σημαντικό στραβοπάτημα του σεναρίου είναι ο άτσαλος τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεται η αλλαγή στη ζωή της Λίντα, αφού πρώτα έχει διαβάσει το θεατρικό έργο του Τζέισον, πρώην μαθητή της, έχει μείνει κατάπληκτη και έχει κάνει τα αδύνατα δυνατά για να ανέβει. Ένα βιαστικό πήδημα στη σχολική αίθουσα θα τα αλλάξει όλα και η ευγενής γεροντοκόρη θα διαλύσει τα πάντα. Τη δουλειά της, τις σχέσεις της με τους άλλους, θα φανεί ότι έχει προδώσει, προσχεδιάσει, εξαπατήσει. Ακόμη και η χάρη, σε συνδυασμό με την αφοσίωση και το φιλότιμο, που χαρακτηρίζουν κάθε ερμηνεία της Τζουλιάν Μουρ, είναι δύσκολο να κάνουν πιστευτή αυτή τη μετάλλαξη.

Σε ό,τι αφορά το υπόλοιπο καστ, δεν είναι εύκολο να δεις τον Μάικλ Ανγκαράνο ως μοιραίο άνδρα που προκαλεί τόση αναστάτωση στο σχολείο. Ο Γκρεγκ Κινιάρ είναι όπως πάντα αξιόπιστος και ο Νείθαν Λέιν έχει μπει για το camp στοιχείο του καθηγητή θεάτρου. Αν ήταν ελληνική σειρά, θα φορούσε και φουλάρι. Άσε μας.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Αν σ' αρέσουν οι κομεντί παρεξηγήσεων σχολείου ανεξαρτήτως αποτελέσματος, το «Κάτσε Φρόνιμα» δεν είναι και για να πετάξεις πέτρες στην οθόνη. Μπορεί, όμως, να πάθεις τίποτα από την πλήξη, περιμένοντας κάτι πρωτότυπο να συμβεί.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ (2012)

(STUCK IN LOVE)

Είδος

Ρομαντική Κομεντί

Σκηνοθεσία

Τζος Μπουν

Καστ

Γκρεγκ Κινιάρ,
Λίλι Κόλινς,
Νατ Γουλφ,
Τζένιφερ Κόνελι,
Λόγκαν Λέρμαν,
Λιάνα Λιμπεράτο,
Κρίστεν Μπελ

Διάρκεια

97'

Διανομή

VILLAGE FILMS

του Άγγελου Μαύρου

Λογοτέχνης έχει ένα σπουδαίο μυθιστόρημα, ξεπέτες με τσαούσα και κόλλημα με(τά) τη σύζυγο που τον άφησε προ ζετίας. Η κυνική και σεξουαλικά ελευθεριακή 19χρονη κόρη της τη μισεί, κάνει μπαμ με πρώτο βιβλίο και υποχωρεί σε boyfriend - τεφαρίκι. Ο λυκειόπαις αδελφός της δείχνει ταλέντο στην πένα, καπουρευείται συμμαθήτρια και, επιτέλους, εφαρμόζει το «πρώτα ζούμε, μετά γράφουμε». Η επικεφαλίδα τους ήταν «Οικογένεια». Μπορεί να ξαναγίνει;

Τσιτάτα της Φλάνερι Ο' Κόννορ (το «καλό», για τις εμπειρίες ενός ανθρώπου ως τα 20 του, που συνιστούν ολάκερο το υλικό που χρειάζεται ως auteur). Η μαμά βυθισμένη σε μια έντυπη Τζόαν Ντίντιον. Ο μπαμπάς (που έχει πάρει το βραβείο Φόκνερ) σε απαγγελία, δις, του αγαπημένου του αποσπάσματος από το αριστούργημα του Ρέιμοντ Κάρβερ. Ο τζούνιор φανατικός τού Στίβεν Κινγκ, ο οποίος κάνει ένα από τηλεφώνου cameo. Και Τσίβερ, και Λέναρντ, και Μέλβιλ και... ΟΚ, εκτιμητέα διαβαστερός στις αναφορές του και με «κάτι» ως ατακαδόρος αλλά πρωτολειακά ανέτοιμος ως δραματουργός, υποχωρητικός στις... επιταγές της παραγωγής ως σεναριογράφος και όχι σαμουά κάτω απ' τον κονδυλοφόρο των εικόνων, ο Τζος Μπουν μπαίνει-βγαίνει μόστρα στις προθήκες.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Όποτε ακούω κομεντί και λογοτεχνία μαζί, βαστάω τοίχο.

Και, ως πρώτη cinéaste δημοσίευσή του, είναι μακριά ακόμα από βραβείο του «ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ» αυτό το γλυκερό c(λ)ory-paste μεταξύ «Californication» και «Δεσμών Διαζυγίου» χρονικό, με τέρμινα δύο επετείους του Thanksgiving - εννόησες, το family ευχαριστεί τον... κάποιον (όχι το Θεό, ως ευφυείς γραμματιζούμενοι διακηρύττουν ότι αυτός δεν υπάρχει) για το επιτυχές της επιμονής τους στο «σ' αγαπώ» (ως αίτημα και αποδοχή μιας δεύτερης ευκαιρίας) και την ευτυχία της σύσφιξης που κατέκτησαν μετά από «έπαθές τα κι έμαθές τα», ατομικά και διαπροσωπικά. Στο ενδιάμεσο η υποσχόμενα ευφραδής θυμοσοφία («Υπάρχουν 2 κατηγορίες ανθρώπων: οι αθεράπευτοι ρομαντικοί και οι ρεαλιστές. Οι ρεαλιστές είναι που πηδάνε πολύ...») και τα σχεδόν εμπιαθητικά σκίτσα από ένα, δεδομένης της καθοδηγητικής απειρίας του

Μπουν, ensemble όχι μουντζαλιά (απίστευτο αλλά ξεχωρίζει η Μπελ!), καταλήγουν τελικά σχεδόν υποσημείωση ενός «σεντονιού» παροραμάτων.

Απογοητευτικοί κοινοί τόποι κινηματογραφικής αφήγησης (ένα ανδρικό προβάρισμα γκαρνταρόμπας), συνήθως άτεχνα τραγουδιστικά μοντάζ - καμουφλάζ (που ονοματίζουν τον Έλιοτ Σμιθ και «σπρώχνουν» ηχηρά, κατόπιν εορτής, τη nu folk). Η φυσικά υποφωτισμένα και αποχρωματισμένα «γκρίζα» παλέτα του στατικού βιζέρ (που υποβάλλει αισθητικά ανιαρά τη συναισθηματική βάσανο ενός εκάστου του σογιού). Χτυπητές διαφορές στο ανέβασμα των προσώπων απ' το χαρτί στο πανί (ο daddy υποτίθεται ότι δεν μπορεί να ξεπεράσει το διαζύγιο αλλά η mommy είναι που χτυπιέται σαν καταθλιπτικά). Κυρίως, όμως, οι ανελίξεις που

φλερτάρουν εκνευριστικά με το life coaching (η fuck buddy βγάζει μετά λογυδρίων τον 50άρη laureate στο κλαρί των ραντεβού) και το serial (η εξαρτησιακού λαλά υποπλοκή ανήλικης και το «σκάσιμο» του πατρικού μυστικού της απιστίας).

«I'm not a great writer. I'm a great rewriter», εκφέρει αποφασιστικά στο λεκτικό piece de resistance τού φιλμ ο πατριάρχης, διατεινόμενος ότι μπορεί να επανορθώσει για το γάμο του - και μιλώντας για λογαριασμό τού δημιουργού του. Ο πρώτος το κατορθώνει (στο... ανεπιθύμητο happy end), ο δεύτερος όχι. Γιατί και οι διορθώσεις του χτυπάνε στο μάτι και οι φόροι τιμής σε ξένα «κεφάλια» είναι ό,τι καλύτερο εδώ. Θα είμαστε απίκο μπας κι η δική του φλέβα, και όχι οι παραπομπές, μας προσηλώσει - πραγματικά - την επόμενη φορά. Ή τα κάνουμε «Όλα για την Αγάπη» (της Έβδομης Τέχνης) ή δεν τα κάνουμε, έτσι πάει...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Ταγμένος στο hardback των ΗΠΑ και στην indie σινεαμερικανιά; Εν πολλοίς θα το ρουφήξεις. Φυλλομέτρης των ιστοριών καρδιάς στη μεγάλη οθόνη; Θα ήθελες να μπορείς να σβήσεις κάποιες σελίδες και να τρέξεις κάποιες άλλες. Ποντικός της φιλικής υψηλής γραμματείας με απέχθεια στις, best-seller κρυπτοπροθέσεων, γούτσου γούτσου χιπστεριές; Θα ευχηθείς να ήταν άλλος ο επιμελητής έκδοσης, τι λέω, εσύ θα το 'γραφες καλύτερα.

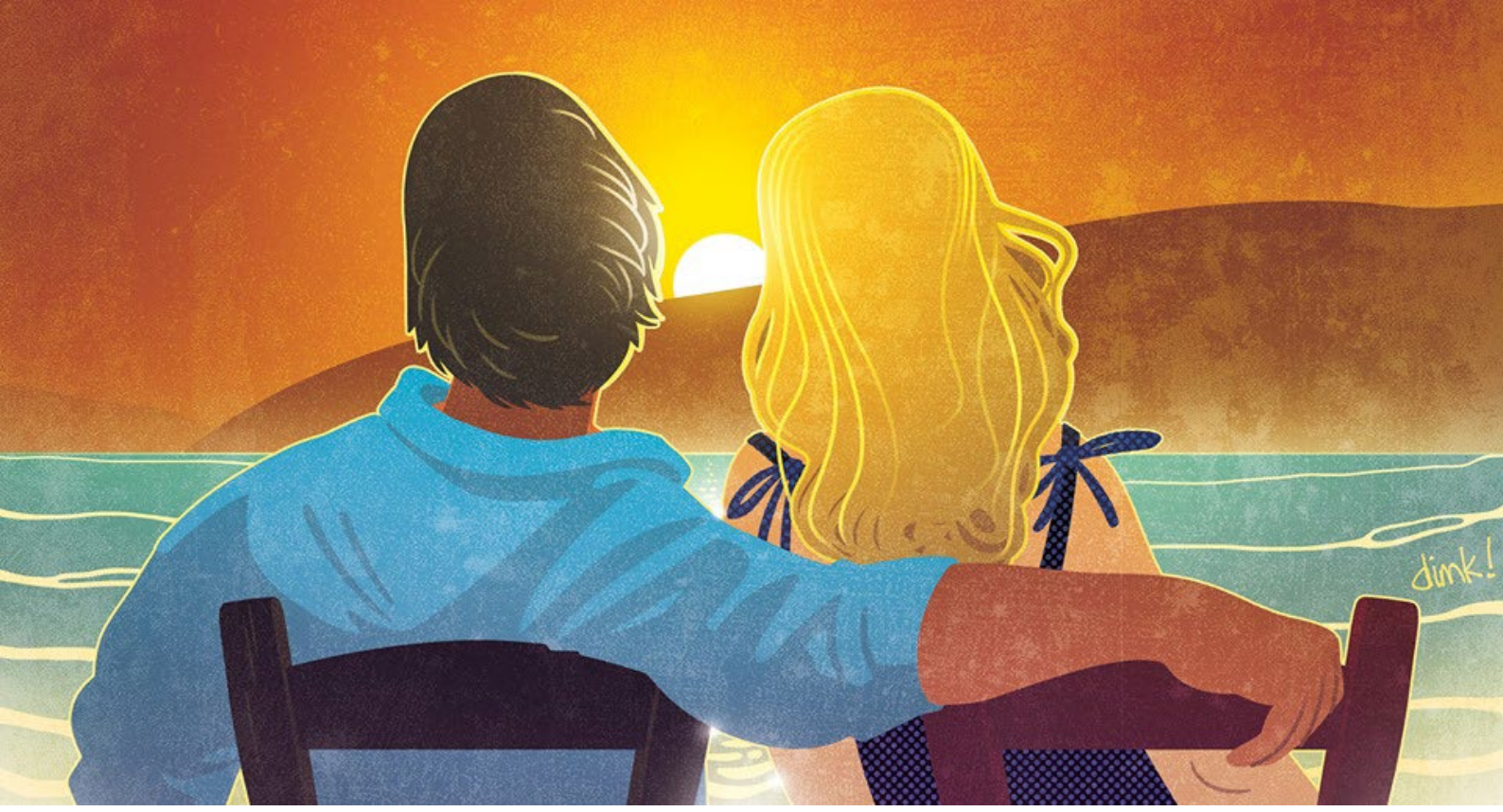
LINK ME

[official site](#)

[official trailer](#)

[imdb](#)

[facebook page](#)

**ΤΟ FREECINEMA.GR
ΥΠΕΡΗΦΑΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΟΤΕ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΞΕΝΕΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ
ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΤΗΚΑΝ
ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ.
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΡΕ ΓΑΜΩΤΟ!**

ΕΡΩΤΑΣ ΕΙΝΑΙ... (2012)

(DEN SKALDEDE FRISØR)

Είδος

Ρομαντική Κομεντί

Σκηνοθεσία

Σουζάνε Μπίερ

Καστ

Πιρς Μπρόσαν, Τρίνε Ντίρχολμ, Σεμπάστιαν Γέσεν, Μόλι Μπλιζτ Έγκελιντ, Πάπρικα Στέεν, Κιμ Μπόντνια

Διάρκεια

116'

Διανομή

ODEON

του Δημήτρη Δημητρακόπουλου

Αυτός είναι ένας εργασιομανής χήρος, που η ειλικρινειά του φλερτάρει άμεσα με την αγένεια. Εκείνη είναι καρκινοπαθής και μόλις έπιασε τον άνδρα της να την απατά με μία αρκετά νεότερη και ομορφότερη γυναίκα. Και οι δυο, θα ταξιδέψουν νοτιότερα προς τη Μεσόγειο για το γάμο τού γιου του με την κόρη της. Ξέχνα το «Mamma Mia!» που ήξερες.

Προτού ξεκινήσω, θέλω να τονίσω ότι η Σουζάνε Μπίερ μου αρέσει γενικά ως σκηνοθέτης. Έχει κατηγορηθεί πολλές φορές στο παρελθόν για μελοδραματική διάθεση (ακόμα και στο οσκαρικό της «Ίσως, Αύριο») και αυτό, χωρίς να είναι απαραίτητα λάθος, έχω βρει να δουλεύει θαυμάσια στις ταινίες της, δημιουργώντας ενδιαφέρουσες δυναμικές και στιγμές ανάμεσα στους χαρακτήρες. Παράλληλα, ειδικά στα πρώτα χρόνια της καριέρας της, παρουσίασε μερικές πραγματικά ανάλαφρες και αστείες κωμωδίες (που αξίζουν προσοχή), γεγονός που δείχνει μια ικανή σκηνοθέτη σε όλες τις περιπτώσεις.

Στο «Ερωτας Είναι...» (ο πρωτότυπος τίτλος μεταφράζεται ως... «Η Φαλακρή Κομμώτρια»), όμως, τα πράγματα δε φαίνεται να λειτουργούν σωστά. Επιφανειακά, όλα δείχνουν μια ανώδυνη ρομαντική κομεντί για όλες τις ηλικίες, με το νεαρό ζευγάρι να περνάει κρίση, δύο μεσήλικες να ερωτεύονται ενάντια στις καταστάσεις, όλα τα γεγονότα που μπορούν να πάνε στραβά σε ένα γάμο να... πηγαίνουν όντως στραβά, μπλεξίματα κάθε είδους μεταξύ των καλεσμένων να αναταράσσουν την ηρεμία και όλα αυτά κάτω από τον ζεστό, μεσογειακό ήλιο, που πάντα δείχνει υπέροχος στη μεγάλη οθόνη. Η δε παρουσία του Πιρς Μπρόσαν φέρνει στο μυαλό ακόμα περισσότερες συγκρίσεις με το «Mamma Mia!», απλά χωρίς τη μουσική των ABBA. Το πρόβλημα, όμως, είναι ότι εδώ, αντίθετα με τις τιμιές προθέσεις, όλα μοιάζουν μηχανικά,

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Είναι μια κομμώτρια που έχει χάσει τα μαλλιά της από τον καρκίνο και ο δικός της την κερατώνει και η κόρη τους παντρεύεται στην Ιταλία και βρίσκει κι ένα χήρο και μιλάνε και δανέζικα.

προκατασκευασμένα, σα να ακολουθούν συγκεκριμένους κανόνες χωρίς δυνατότητες απόκλισης από τον κανόνα.

Το πιο αναγνωρίσιμο πρόσωπο του καστ είναι αναμφισβήτητα ο Πιρς Μπρόσναν. Διατηρώντας ένα ψυχρό προσωπείο, καταφέρνει να γλιστρήσει στην ελαφρότητα του ρόλου και να δημιουργήσει ένα συμπαθητικό ζευγάρι με την Τρίνε Ντίρχολμ, η οποία, όμως, κλέβει εύκολα την παράσταση παλινδρομώντας εκπληκτικά ανάμεσα στο τραγικό και το κωμικό - και δείχνοντας έτσι τις πραγματικές δυνατότητες του φιλμ. Αν εξαιρέσει κανείς τα άτσαλα πήγαιν' έλα μεταξύ αγγλικής και δανέζικης γλώσσας, οι δυο τους μπορούν άξια να στηρίξουν μια ρομαντική κομεντί για το διεθνές κοινό, το οποίο δεν έχει, ειδικά καλοκαιριάτικα, πολλές κινηματογραφικές απαιτήσεις πέρα από το να περάσει καλά στη θερινή του έξοδο.

Όταν, όμως, στο δεύτερο μισό παρακολουθούμε την κατάρρευση του γάμου (δεν είναι spoiler, το καταλαβαίνει κανείς ήδη από το πρώτο ημίωρο), η ταινία παίρνει περισσότερο γραφικές παρά κωμικές διαστάσεις και πλησιάζει περισσότερο από όσο θα ήθελε στη φαρσοκωμωδία. Είναι κατανοητό το γεγονός ότι η Μπίερ ήθελε να επιστρέψει σε πιο ανάλαφρες διαδρομές, όμως, ίσως ο υπέρμετρος ενθουσιασμός να της στέρησε την αίσθηση του μέτρου. Παράλληλα, δε βοηθά το γεγονός ότι η ταινία περιέχει υλικό, ικανό να γεμίσει δύο και τρία φιλμ. Οι «ανατροπές» (αν και προβλέψιμες) έρχονται η μία μετά την άλλη χωρίς σταματημό, με προφανή στόχο να προκαλέσουν έναν ιδιότυπο συνδυασμό γέλιου και δράματος (που, συνήθως, είναι ιδιαίτερα αναζωογονητικός σε τέτοιου είδους ταινίες) αλλά αποτυγχάνει στη με συνοχή δημιουργία μιας ιστορίας με σαφή

αφηγηματικό άξονα. Είναι σαν η μελοδραματική Μπίερ να προσπαθεί πάση θυσία να νικήσει την κωμική Μπίερ και οι δύο περσόνες δεν καταφέρνουν να βρουν μέχρι τέλους μια ισορροπία.

Στο τέλος, αυτό που μένει είναι μια υπέροχα φωτογραφημένη ταινία, που δεν καταφέρνει, όμως, να αποτυπωθεί πέρα από τον κινηματογραφικό φακό και στη μνήμη του θεατή, ενώ θα μπορούσε να είναι κάλλιστα η φρέσκια σκανδιναβική ανατροπή μιας μεσογειακής κωμωδίας. Δεν πειράζει, Σουζάνε, την επόμενη φορά.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Της ταιριάζει της εποχής η ρομαντική κομεντί, ας ήταν μόνο όντως καλή! Δε θα συγκινηθείς ιδιαίτερα ούτε θα γελάσεις με την ψυχή σου, όμως, θα θαμπωθείς από την ομορφιά της Μεσογείου. Αλλά δε γυρίστηκε στην Ελλάδα, οπότε, ξέρεις, «Σαν τη Χαλκιδική δεν έχει»...

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

FOLLOW

**FREE
CINEMA**

ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ (2012) (À COEUR OUVERT)

Είδος
Δράμα

Σκηνοθεσία
Μαριόν Λεν

Καστ
Ζιλιέτ Μπινός,
Έντγκαρ Ραμίρεζ,
Ιπολίτ Ζιραρντό

Διάρκεια
87'

Διανομή
VIDEORAMA

του Παναγιώτη Παναγιόπουλου

Δυο καρδιοχειρουργοί, η Μίλα και ο Ξαβιέ, ζουν μαζί τα τελευταία δέκα χρόνια μια δυνατή ερωτική σχέση, παρά την πίεση της δουλειάς. Το όλο και πιο έντονο πρόβλημα του Ξαβιέ με το ποτό και η ξαφνική εγκυμοσύνη της Μίλα, θα δοκιμάσουν τις αντοχές της σχέσης.

Αν ψάχνεις ένα τυπικό παράδειγμα των πιο ακραίων κλισέ ερωτικού δράματος, η Μαριόν Λεν φρόντισε να τα βρεις σε μια ταινία. Και παγίδευσε και τους καλούς ηθοποιούς της σε ερμηνείες υπερβολικές, που μπερδεύουν το πάθος και την ένταση, με τα ντεσιμπέλ της φωνής και τις γκριμάτσες. Στο βιβλίο του Ματίας Ενάρ κρύβεται μια ιστορία για τη φθορά, την αγάπη και τα διλήμματα για τις επιλογές σε μια σχέση. Ο τρόπος, ωστόσο, με τον οποίο το έχει μεταφέρει η Μαριόν Λεν, έχει σκοπό να προσφέρει μασημένη τροφή στον θεατή και να εκθέσει τους πρωταγωνιστές της.

Για τη Λεν, ερωτικό δράμα και ένταση, όπως φαίνεται, σημαίνει να φωνάζει κανείς, να έχει γουρλωμένο βλέμμα, να σπάει διάφορα γυναικικά και να έχει μια έκφραση πόνου και μιζέριας. Και πόσο πιο προφανές είναι το γεγονός ότι πρόκειται για καρδιοχειρουργούς με προβλήματα... καρδιάς;

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Η γαλλικουριά της εβδομάδας, όχι σε ρομαντικό, εδώ φωνάζουν, τα σπάνε και... μπορείς και χωρίς τρόμπα!

Η Μίλα, που πάντα έβαζε τον εαυτό της σε δεύτερο πλάνο μπροστά στον ταλαντούχο άνδρα της, βρίσκεται να αναλαμβάνει ευθύνες, όταν ο αλκοολισμός του ξεφεύγει από τα όρια. Και μια απρογραμμάτιστη εγκυμοσύνη θα της δώσει τον πρώτο ρόλο εκτός από το νοσοκομείο και στο σπίτι, κάτι που ο Ξαβιέ, αλλά ούτε και η σχέση, πρόκειται να αντέξει. Όσο εξελίσσεται η ταινία, στα μόλις 87 της λεπτά, συγκεντρώνει περισσότερη αναβράζουσα υστερία απ' όση μπορείς να αντέξεις. Και προς το φινάλε παίρνει μια τροπή που δε δικαιολογείται από το μέχρι εκείνη τη στιγμή κλίμα.

Με όλες τις φωνές και το δράμα, η «Ανοιχτή Καρδιά» δύσκολα θα καταφέρει να πλησιάσει τη δική σου, αφού οι χτύποι της μοιάζουν προμελετημένοι και σχεδιασμένοι να αγγίξουν συναισθήματα που η ίδια η ταινία δε διαθέτει.

EINAI GIA MENA:

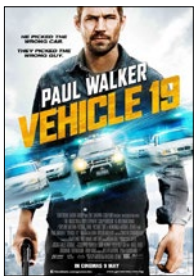
Θα το αντέξεις κυρίως αν είσαι fan της Μπινός ή χαίρεσαι με το γυμνό στήθος του Ραμίρεζ. Αν, όμως, θες να δεις ερωτική ιστορία της προκοπής, μάλλον θα σε πιάσει πονοκέφαλος με τις φωνές και τα σπασίματα.

LINK ME

[official site](#)

[official trailer](#)

[imdb](#)

Ο ΜΑΧΗΤΗΣ (2013)

(VEHICLE 19)

Είδος

Περιπέτεια

Σκηνοθεσία

Μουκούντα Μάικλ Ντιούιλ

Καστ

Πολ Γουόκερ,
Ναΐμα ΜακΛιν

Διάρκεια

85'

Διανομή

HOLLYWOOD
ENTERTAINMENT

του Δημήτρη Δημητρακόπουλου

Πρώην Τεξανός κατάδικος επισκέπτεται το Γιοχάνεσμπουργκ με στόχο να φτιάξει τη σχέση του με την πρώην γυναίκα του, μόνο που το αυτοκίνητο το οποίο του υποσχέθηκε το γραφείο ενοικίασης δεν είναι αυτό που τελικά παραλαμβάνει. Και κανείς δεν τον προειδοποίησε για τη λιτόθυμη, δεμένη γυναίκα στο πορτ μπαγκάζ. Δύσκολη δουλειά να είσαι τουρίστας στη Νότιο Αφρική.

Λογικά, η συμμετοχή του Πολ Γουόκερ στο «Fast & Furious» franchise τού δίνει το άλλοθι να πρωταγωνιστεί τυφλά σε κάθε ταινία που περιλαμβάνει αυτοκίνητα, καταδιώξεις και παράνομες δραστηριότητες. Δεν εξηγείται αλλιώς η παρουσία του στο «Μαχητή», όπως επιλέχθηκε να μεταφραστεί στα ελληνικά το «Vehicle 19», τίτλος ο οποίος είναι ταιριαστά αδιάφορος και γενικόλογος, ακριβώς όπως και η ταινία.

Η βασική ιστορία υπόσχεται ένα φιλμ που παρουσιάζει δυναμική τύπου «**Η Αρπαγή**». Η περίπτωση ενός ανθρώπου που βρίσκεται στο λάθος μέρος τη λάθος στιγμή και μπλέκει άθελα σε μια μεγαλύτερη ιστορία χωρίς να μπορεί να ξεφύγει είναι μια θεματική που, όσο κι αν ανακυκλωθεί, στα κατάλληλα χέρια μπορεί να οδηγήσει σε μια περιπέτεια γεμάτη αδρεναλίνη και υψηλές ταχύτητες. Στο «Μαχητή», όμως, δεν υπάρχει κανένας Λικ Μπεςόν από πίσω για να στηρίξει την παραγωγή ή για να προσδώσει στο φιλμ την απαιτούμενη ένταση. Ούτε ο Πολ Γουόκερ κατέχει την αμεσότητα (ποιος θα φανταζόταν ότι θα το λέγαμε αυτό) ενός Λίαμ Νίσον. Στα άπειρα χέρια του Μουκούντα Μάικλ Ντιούιλ, ο «Μαχητής» γίνεται μια άνευρη συρραφή κλισέ, που πασχίζει μάταια να κερδίσει το ενδιαφέρον του κοινού για ενενήντα λεπτά.

Παρά το γεγονός ότι η ταινία ξεκινάει με ένα ξέφρενο κνηγτό αυτοκινήτων στους δρόμους του Γιοχάνεσμπουργκ, ποτέ η εγγύτητα του κινδύνου δε γίνεται αισθητή. Παρά το

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Τουρίστας νοικιάζει αμάξι με γκόμενα αγνώστου στο πορτ μπαγκάζ και τον κυνηγάει όλη η μπατσοδιαφθορά της Αφρικής. Μεσάνυχτα στο STAR τσάνελε.

γεγονός, επίσης, ότι η πλειοψηφία του φιλμ εκτυλίσσεται μέσα σε ένα αυτοκίνητο, ποτέ η ταινία δε δημιουργεί κλειστοφοβική ένταση. Το νοτιοαφρικάνικο σκηνικό, δε, αξιοποιείται μόνο για να εμφανιστούν στην πορεία του φιλμ αμέτρητοι έγχρωμοι εγκληματίες, έτοιμοι να απειλήσουν με ένα μαχαίρι στο λαιμό τον ξανθό τουρίστα με τα γαλάζια μάτια. Τέλος, η διεφθαρμένη δομή της χώρας χρησιμοποιείται τόσο αδέξια και για να δημιουργήσει ξαφνικά μια ασύμμετρη απειλή για τον ήρωα που, στην τελική, φαίνεται ως «κλεψιά».

Παρά την αδιάφορη παρουσία του, ο Πολ Γουόκερ δεν μπορεί να κατηγορηθεί για την αποτυχία της ταινίας γιατί ουσιαστικά δεν έχει τίποτα να κάνει. Το ίδιο το φιλμ δεν έχει τίποτα να προσφέρει, ούτε καν την ένταση μιας σπινταριστής περιπέτειας, Θα μπορούσε κανείς να είχε βρει την ίδια ταινία στο ράφι ενός video club τη δεκαετία του 1980 ή να την πετύχει μεταμεσονύκτια σε κάποιο τηλεοπτικό κανάλι τη δεκαετία του 1990.

Δυστυχώς, ο «Μαχητής» δίνει την αρνητική διάσταση στην έννοια του «διαχρονικού».

EINAI GΙΑ MENA:

Μην ακούς τις σειρήνες που ψιθυρίζουν «Η Αρπαγή» και «Fast & Furious», προσπαθώντας να σε πείσουν να μπεις στην αίθουσα. Δεν είναι κάθε μέρα του... Πολ Γουόκερ, εξάλλου. Εκτός αν είσαι από το μέλλον και μόλις πέτυχες την ταινία στην τηλεόραση. Θα μπορούσε να σου κρατήσει συντροφιά όσο πλένεις τα πιάτα, υποθέτω.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

Η ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΒΕΡΟΝΙΚΑ (1991)

(LA DOUBLE VIE DE VÉRONIQUE)

Είδος
Δράμα

Σκηνοθεσία
Κριστόφ Κισλόφσκι

Καστ
Ιρέν Ζακόμπ,
Βλαντισλάβ Κοβάλσκι,
Κλοντ Ντανετόν,
Γκιγιόμ ντε Τονκεντέκ,
Λορέν Εβανόφ

Διάρκεια
98'

Διανομή
ODEON

του Ηλία Φραγκούλη

Δύο γυναίκες με το ίδιο όνομα. Σε δύο διαφορετικές χώρες. Δε γνωρίζει η μια την άλλη. Ο θάνατος της μιας, όμως, δείχνει να επηρεάζει απότομα την ύπαρξη της άλλης. Υπάρχει ένας ρεαλιστικός συνδυασμός κρι- κος σ' αυτές τις δύο ζωές;

Τεράστια εισπρακτική επιτυχία για το καλλιτεχνικό σινεμά στην εποχή του, το φιλμ που έκανε το όνομα του Κισλόφσκι παγκόσμια γνωστό επανέρχεται στη μεγάλη οθόνη για να αντιμετωπίσει... το πέρασμα του χρόνου περισσότερο παρά εκείνους τους θεατές που παραληρούσαν κι ύστερα έτρεχαν ν' αγοράσουν και το soundtrack του Πράισνερ. Αν και έχει επίσης ενδιαφέρον να δουν κι εκείνοι πώς έχει γεράσει μέσα τους ή μαζί τους αυτή η διπλή και όμοια στην όψη Βερόνικα, κάτοικος Πολωνίας και Γαλλίας, αντίστοιχα. Η μια σπουδάστρια σε ωδείο, με φωνή χαρισματική και σπάνιας χροιάς, ακολουθεί το ταλέντο της και σβήνει πάνω σ' ένα κρεσέντο του πρώτου της κονσέρτου, η άλλη, δασκάλα μουσικής σε μια επαρχιακή πόλη, απομακρύνεται από παρόμοια όνειρα και ακολουθεί το μίτο μιας ερωτικής ιστορίας κάπως ανεξήγητης.

Υπάρχει ένα βασικό πρόβλημα που, πλέον, από το 1991 μέχρι σήμερα γίνεται ακόμη πιο εμφανές σε αυτή τη «Διπλή Ζωή». Φυσικά, λέγεται σενάριο. Απογυμνωμένο από την αισθητική ζεστασιά των εικόνων, το φιλμ του Κισλόφσκι αγκομαχά ν' αγγίξει τις μεταφυσικές διαστάσεις που θα ήθελε να του προσδώσει ο δημιουργός και, για το σημερινό, ψυχρό μάτι του θεατή - κριτή, η ιστορία ακροβατεί στον αέρα και συνθλίβεται μέσα από κενά - τρύπες τα οποία καλύτερα να μην επιδιώξεις ν' ακουμπήσεις γιατί έτσι μόλις χάθηκε κάθε «μαγεία» που διαθέτει η δύσ-μοιρη Βερόνικα.

Τι μένει απaráλλαχτο και αβάσταχτα ελκυστικό σε τούτη την ταινία; Οι λεπτομέρειες! Πράγματα που δεν μπορεί να αφηγηθεί καμία γλώσσα, στιγμές που δεν ακουμπούν

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Είναι μια ταινία με ωραία χρώματα. Και παίζουν δύο γκόμενες που μοιάζουν και τις λένε Βερονίκ και τις δύο. Ωραία χρώματα. Ναι.

οι λέξεις και εικόνες που δείχνουν σα να φτιάχτηκαν κατευθείαν από την καρδιά και το συναίσθημα. Εκεί κρυβόταν πάντα το μυστικό του Κισλόφσκι και όχι στα σενάρια. Ο τρόπος που κινηματογραφούσε τα πιο μικρά πράγματα. Τα ευρήματα που αναδείκνυαν λεπτομέρειες από την καθημερινότητα, μέσα από ένα αβέβαιο, σχεδόν από ένστικτο πλησίασμα του φακού. Αντανακλάσεις μέσα από διάφανες επιφάνειες που αλλοιώνουν το θέμα, παιχνιδίσματα με το φως πάνω σε αντικείμενα και πρόσωπα, κινήσεις που μετέτρεπαν την κάμερα σε ένα ακόμη ανθρώπινο σώμα που επεξεργάζεται τον εκάστοτε χαρακτήρα. Η «Διπλή Ζωή» ήταν η πρώτη ταινία στην οποία ο Κισλόφσκι αποθεώνει αυτό το «ερευνητικό» βλέμμα, παρασύροντάς σε σ' αυτή την υποκειμενικά

εύκολη προς την ταύτιση με το δικό σου εμπειρία. Η ματιά τού δημιουργού γίνεται δική σου, με τον πιο απλό τρόπο. Ακολουθεί βιαστικά την ηρωίδα καθώς τρέχει πατώντας με δύναμη μέσα σε μια λακκούβα από νερό, χαζεύει τον κόσμο μέσα από μια διάφανη μπίλια, τεντώνει ένα κορδόνι πάνω σ' ένα καρδιογράφημα σα να θέλει να προσθέσει τις νότες που λείπουν από μια παρτιτούρα, γέρνει ελαφρά σ' ένα παγκάκι και ο κόσμος όλος χάνει την ισορροπία του ή καταλήγει μέσα σ' ένα λάκκο που κάποιοι άνθρωποι σκεπάζουν με χώμα. Όλα περασμένα μέσα από φίλτρα και γωνίες που υπηρετεί άξια ο διευθυντής φωτογραφίας Σλάβομιρ Ίντζιακ, στον οποίο ο Κισλόφσκι χρωστά τα μέγιστα.

Στην εποχή της δε με είχε πείσει η «Διπλή Ζωή της Βερόνικα». Μάλλον έχει να κάνει

με το timing της ζωής. Αν εσύ ζεις κάτι πολύ έντονο στην πραγματική σου ζωή, αυτό με το οποίο πάει να σε «παραμυθιάσει» το σινεμά σου φαίνεται λίγο. Αν αυτό το έντονο συναίσθημα σου λείπει, τότε, ναι, μπορεί να πέσεις κι ανάσκελα και να σε βγάλουν έξω σηκωτό! Φοβούμαι πως στη δική μου περίπτωση, η επανεξέταση δεν έφερε τέτοια αποτελέσματα. Μονάχα έναν κάποιο θαυμασμό σε στιγμές απλότητας. Κι ένα χαμόγελο παραπανίσιας ευχαρίστησης στο άκουσμα εκείνου του διπλού «παρντόν» μιας σερβιτόρας που γυρνούσε με την κανάτα το καφέ του σταθμού των τρένων ευγενικά. Ήταν το μόνο πράγμα που είχα κρατήσει από το φιλμ τόσα χρόνια. Σαν ένα σημάδι αναγνώρισης εντελώς δικό μου. Ήταν πάλι εκεί. Στο ίδιο σημείο. Ήχος αγέραςτος. Όλα τ' άλλα φθαρμένα...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Με το... παρντόν, αλλά ο θεατής του σήμερα μάλλον δεν πρόκειται να εκστασιαστεί από τη φήμη - και μόνο - αυτού εδώ του arthouse σουζέ, του οποίου οι αδυναμίες μεγεθύνονται στο πέρασμα του χρόνου. Η αλήθεια είναι πως το κείμενο γράφτηκε για την πρώτη... επανέκδοση της ταινίας, το 2006, γεγονός που μπορεί να ανησυχήσει ακόμη περισσότερο το κοινό το οποίο ίσως να μην έχει προηγούμενη εμπειρία με φιλμ του Κισλόφσκι στη μεγάλη οθόνη. Οι ευαίσθητες καρδιές και η «σινεφίλ» (sic) ράτσα θα εναποθέσουν το ρεσό τους για ακόμη μια φορά...

LINK ME

imdb

facebook page

YOU

AIN'T GONNA BE

HAPPY

UNTIL YOU'RE

FREE

THANK GOD IT'S FRIDAY (1978)

**FREE
CINEMA.GR**

ΟΛΟΣ
© ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ
ΣΕ 3 ΛΕΠΤΑ

